

Adam
Dolgins

**Velká kniha
rock'n'rollových
jmen**

Volvox
Globator

Adam Dolgins

Velká kniha rock'n'rollových jmen

**Jak ke svým jménům přišli
Arcade Fire, Led Zeppelin,
Nirvana, Vampire Weekend
a 532 dalších kapel**

Adam Dolgins

The Big Book of Rock & Roll Names

translation © Milan Janeček, 2019

text copyright © Adam Dolgins, 2019

cover © Abrams

First published in the English language in 2019 by Abrams Image,
an imprint of Harry N. Abrams, Incorporated, New York

Original English Title: The Big Book of Rock & Roll Names:
How Arcade Fire, Led Zeppelin, Nirvana, Vampire Weekend,
and 532 Other Bands Got Their Names

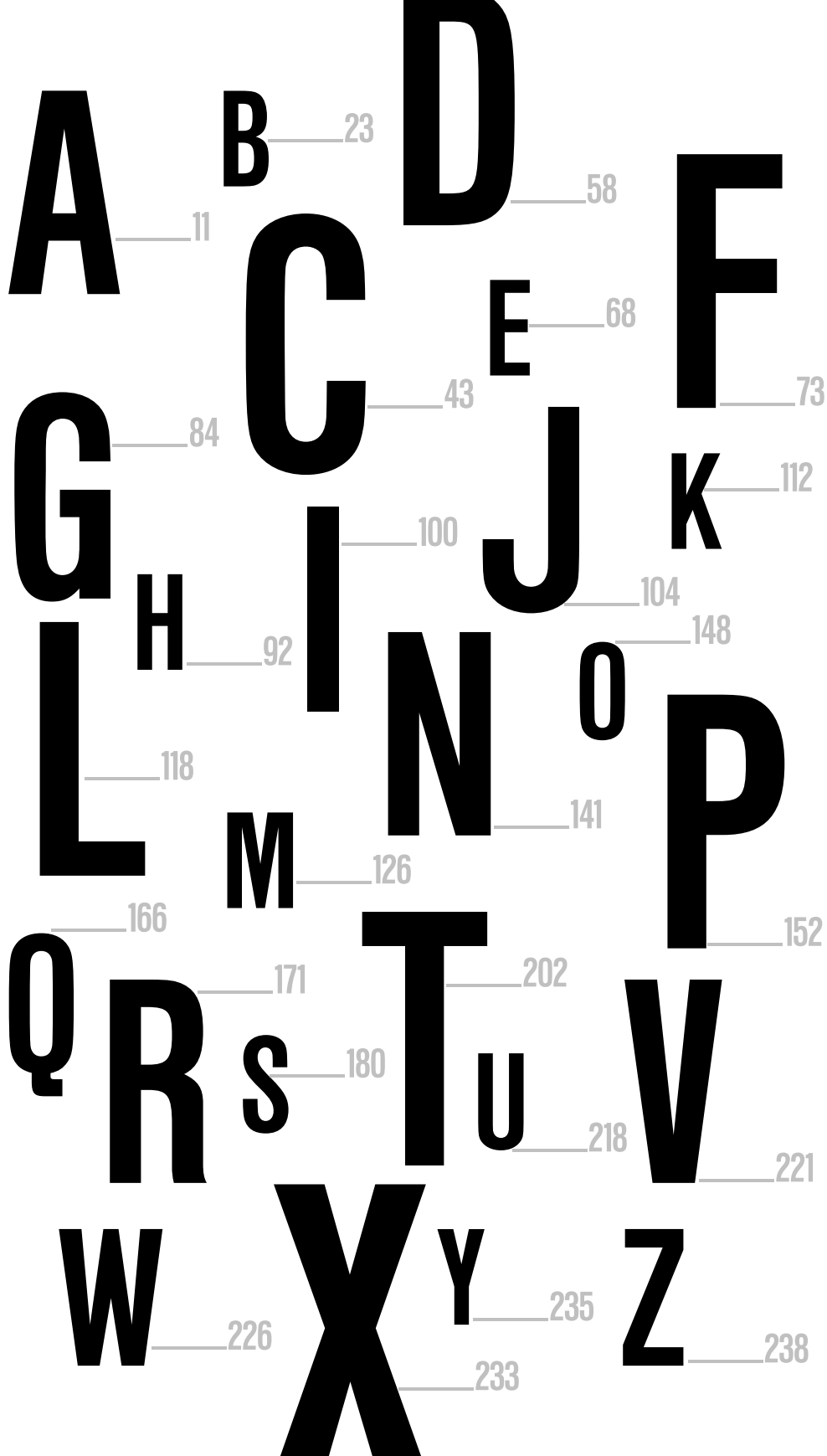
The Translation rights for this edition have been arranged
with Robert Lecker Agency, Inc.

ISBN 978-80-7511-487-7

ISBN 978-80-7511-488-4 (epub)

ISBN 978-80-7511-489-1 (pdf)

Obsah ->

Úvod

Jak velice trefně poznamenal David St. Hubbins ze Spinal Tap: „Mezi úplnou pitomostí a bezvadným nápadem je velice tenká hranice.“ A to se samozřejmě týká i názvů rockových kapel. Některé jsou výborné, některé otřesné a některé jsou otřesně výborné.

Když jsem zkoumal prameny pro tuto knihu, jedna věc byla jasná: je velmi těžké přijít s dokonalým názvem pro kapelu. A v případě některých kapel – s jakýmkoli názvem. Když se ptali Dennise DeYounga ze Styx, jak vybrali své jméno, jeho krátká odpověď byla: „Byl to název, který nikomu v kapele nevadil.“ Jak řekl Ed Rowland z Collective Soul: „Tohle bylo v zásadě jediný jméno, na kterým jsme se shodli.“

Paul Stanley z KISS vzpomíná: „Jel jsem po dálnici Long Island Expressway ve svém Plymouthu Grand Fury z roku 1963 a najednou mě to napadlo. Vzpomínám si, jak jsem si pomyslel: ‚Tohle je dokonalý jméno, doufám, že mi to ostatní z kapely nezkazí.‘ Řekl jsem jim, že si myslím, že bychom se měli jmenovat KISS a zadržel dech, jak jsem čekal na jakoukoli odpověď. A všichni se shodli: ‚Jo, to zní docela dobře.‘“

Kromě celé řady překážek, kterým musí kapely čelit v jakémkoli demokratickém systému, je tu ještě jedna zásadní, a to je přijít s něčím jedinečným. Jak si všímá Susannah Hoffs z Bangles: „Je to jedna z nejtěžších věcí, když máte kapelu – přijít s názvem... který ještě nikdo nějakým způsobem nepoužil.“ Její kapela začala jako Bangs jen proto, aby se dozvěděly, že tohle jméno už někdo používá, proto se z nich stali Bangles. Ze stejných důvodů se z Dinosaur stali Dinosaur Jr., z Beat se stali English Beat a z Roxy vznikli Roxy Music.

V dobách před internetem se často stávalo, že se kapela dozvěděla o existenci uskupení stejného jména prostřednictvím náhlé písemné výzvy k ukončení používání zvoleného názvu. Obvykle to bylo ve chvíli, kdy už byla kapela docela známá, koncertovala, a v některých případech i připravovala desku. Změna názvu tak byla pro mnohé traumatickou záležitostí.

Dnes se díky Googlu mohou nové kapely podobnému osudu vyhnout pečlivým prozkoumáním internetu. Zatímco může internet kapelám posloužit jako užitečný vyhledávací nástroj, skrývá v sobě další úskalí pro ty, jejich jména a názvy jsou podobná jiným slovům nebo frázím. Chvrches byli nuceni použít římské V, když si uvědomili, že ve vyhledávacích budou utopeni pod záplavou lokálních svatostáneků. The Lumineers na internetu ve vyhledávacích dlouhodobě bojují se společností vyrábějící zubní fazety stejného jména.

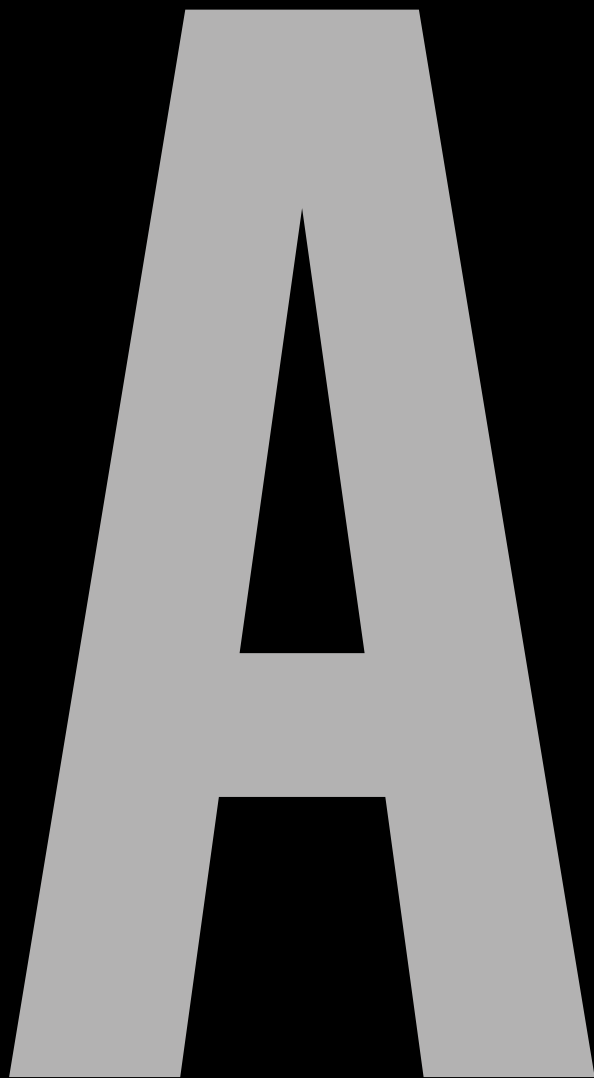
Jedna fráze, která se v této knize často opakuje je „Prostě nám to už zůstalo.“ To proto, že některé kapely nepředpokládaly, že by vydržely delší dobu. Jak si vzpomíná Tracey Thorn z Everything but the Girl: „Vážně jsme si mysleli, že natočíme jeden singl nebo něco podobného, a tak jsme si zvolili tohle jednorázový jméno..., a už nám to zůstalo.“

Marcus Mumford z Mumford & Sons poznamenává: „Jméno, to není něco, o čem byste přemýšleli v hospodě. Nejdřív si zahrajete, napíšete první písničku a pak někdo řekne: ‚Potřebujete ještě název kapely.‘ A my o tom vůbec nepřemýšleli. A vás najednou začne vaše jméno předcházet. Kdybych byl býval tušil, že se to bude ubírat tímhle směrem, byl bych býval kapelu nazval úplně jinak, než podle svého příjmení. Je to kámen na noze. Chtěli jsme to změnit, ale teď už je příliš pozdě.“

Tyhle příběhy mě neskutečně fascinují. I názvy, které se zdají docela jednoduché a přímočaré, často vznikly neočekávaně. Některé, jako The Rolling Stones nebo Cat Power, byly narychlo vybrány, když bylo potřeba domluvit akci nebo vydat singl. Některé byly naplánované dlouho dopředu, např. Arctic Monkeys, Aerosmith a Smashing Pumpkins, které všechny vznikly z mladistvých snů.

Jedny z mých nejoblíbenějších příběhů obsahují nepředpokládané následky. Nikki Sixx si vzpomíná, že nekonvenční použití přehlasování v názvu Mötley Crüe vyvolalo zmatky při prvním německém turné, „kde všichni fanoušci vyslovovali název úplně jinak a my nechápali, co se děje.“ Mike Score z A Flock of Seagulls si stěžuje: „Ve chvíli, kdy jsme začali název používat na koncertech, lidi v publiku napodobovali zvuky racků a podobně.“ Když si Jimmy Eat World vybírali své jméno, určitě si neuvědomovali, že to povede k novinovým titulkům jako: „JEW na koncertech osvěžují své fanoušky.“ (JEW, v překladu Žid, tedy Žid na koncertech osvěžuje své fanoušky – pozn. překladatele).

Nakonec se jeden může jen dohadovat, do jaké míry stojí za úspěchem kapely její název, nebo naopak, zda daný název nestojí za jejím neúspěchem. Dělá jméno kapelu, nebo dělá kapela jméno? Jedno jméno, které je ostatními umělci vyslovováno nejčastěji, je The Beatles. The Beatles je slovní hříčka – schválně pozměněná psaná forma odkazující na souvislost s beatovou hudbou, populární v Británii na počátku 60. let. John Wetton z kapely Asia podotýká: „The Beatles je nejspíš jedno z nejhorších jmen, se kterým kdy kdo přišel, ale ve chvíli, kdy si na něj zvyknete, reprezentuje tu nejlepší kapelu v historii. Jaká groteskní slovní hříčka. Příšerná, vážně hrozná. Ale fakticky, když se přes to přenesete, je to v pohodě. Je to jen symbol pro ty čtyři muzikanty.“ A když jsme u kapely Asia, proč si, pro všechno na světě, čtyři bílí chlápci z Británie zvolí právě tohle jméno? Přečtěte si knihu a zjistíte to.

jako AC/DC: —————> Založeno 1973.

ABBA Název švédské popové skupiny, která se dala dohromady ve Stockholmu v roce 1972, je akronym sestavený z počátečních písmen jmen čtveřice protagonistů: Agnetha, Björn, Benny a Anni-Frid. ABBA byla původně zamýšlena jako slovní hříčka, protože je to i název známé švédské továrny na rybí konzervy, Abba Seafood, která prodává výrobky jako kaviár nebo nakládané herynky. Manažer kapely v té době předpokládal, že jméno bude pro kapelu fungovat dobře mezinárodně, neboť značka Abba Seafood mimo Švédsko moc známá nebyla. Dnes už o těchto konzervách slyšelo mnohem více lidí díky švédskému nábytkářskému gigantu IKEA, který výrobky Abba prodává na svých potravinových trzích po celém světě. Společnost udělila kapele oficiální svolení užívat název v roce 1974.

ABC Anglická popová kapela vznikla v Sheffieldu v roce 1980 jako Vice Versa a změnila si název, když se k ní tentýž rok připojil zpěvák Martin Fry. Ten vysvětluje: „Chtěl jsem název, kterej nás dostane na první místo v telefonním seznamu, nebo druhý, pokud počítáte ABBA; jméno, který se nebude blížit žádnému hudebnímu stylu; něco velkého, drzého, neomaleného a neurčitýho. Něco, co znamená všechno a nic – jako The Band.“

AC/DC Když bratři Malcom a Angus Youngovi založili v roce 1973 kapelu v australském Sydney, byla to jejich sestra Margaret, kdo navrhl název AC/DC, když si všimla iniciál (zkratka střídavého a stejnosměrného proudu) na svém šicím stroji. Jméno se jim zalíbilo, protože sedělo k jejich nadupanému stylu; „zapomínající“, jak se píše v jedné biografii, že je to také slangový výraz pro bisexuály. Tahle asociace se jich nějakou dobu držela, což vedlo k tomu, že novináři zveličovali heterosexuální eskapády členů kapely, kdykoli to bylo možné. AC/DC se vyslovuje písmeno po písmenu, i když v Austrálii někteří fanoušci vyslovují jméno kapely jako „Acca Dacca“ (aka daka, pozn. překladatele).

ACE OF BASE Švédská kapela, nejznámější díky hitům *All That She Wants*, *The Sign* a *Don't Turn Around*, má své kořeny v kapele, kterou založil Jonas „Joker“ Berggren v roce 1987 v Göteborgu, druhém největším městě Švédska. Kapela vystřídala celou řadu jmen, včetně Tech Noir, podle nočního klubu z filmu Terminátor, až se k nim v roce 1989 přidal Ulf Ekberg.

O rok později si změnili jméno na Ace of Base (Eso ze sklepa – pozn. překladatele). Tvrdilo se, že jméno inspirovala sklepní zkušebna, kde byli čtyři členové eso ze sklepa. Berggren v roce 1994 řekl v rozhovoru pro *Entertainment Weekly*: „Náš sklep je naše studio a eso je něco jako mistr. Takže jsme esa z našeho studia.“ Když se ho ptali, zda nepřemýšleli o názvu Ace of Bass (Basová esa – pozn. překladatele), odpověděl: „To by bylo ještě otřepanější.“

O mnoho let později Ekberg přiznává: „Prostě jsme si ten příběh vymysleli. V televizi, rádiu i v časopisech se nás pořád ptali na náš název, tak jsme potřebovali nějaký příběh. Pravda je taková, že jsem se jednoho dne probudil se strašnou kocovinou před obrovským televizorem. Zrovna v něm jely videoklipy a právě spustili Motörhead se svým *Ace of Spades*. Pomyslel jsem si, že by to byl super název pro kapelu. A krátce nato se zrodili Ace of Base.“

ADAM AND THE ANTS The Ants se zformovali v Londýně v roce 1977 a jejich jméno mělo odkazovat na The Beatles (Mravenci/brouci – pozn. překladatele). Zpěvák Adam Ant vysvětluje: „Moje skutečný jméno je Stuart Leslie Goddard. Líbila se mi idea *prvního muže*, protože jsem měl spíš renesanční tvary – široký ramena, útlej pas, takže jsem se rozhodl to využít. Myslím, že to byli The Tubes, který napsali písničku – ‚Madam, to je Adam, a ještě ho jiná žena neměla. Jak strom je totiž silný, právě byl stvořen z hlíny.‘ To mi přišlo docela dobrý, takže se ze mne stal Adam a už nikdy jsem se ho nevzdal.“ Pro pořádek je třeba uvést, že Atom Ant byla kreslená postavička z televizního seriálu z počátku 60. let.

**„Líbila se mi idea *prvního muže*,
protože jsem měl spíš renesanční
tvary – široký ramena, útlej pas,
takže jsem se rozhodl to využít.“**

ADAM ANT, ADAM AND THE ANTS

AEROSMITH Když se kapela dala v Bostonu v roce 1970 dohromady, byl to bubeník Joey Kramer, který navrhl tohle jméno. Kramer uvedl, že poprvé ho tenhle název napadl na střední škole a psal si tohle slovo stále dokola do svých sešitů a říkal si, že by to bylo super jméno pro kapelu. Ostatní členové název nejdřív zamítli, protože si mysleli, že odkazuje na klasický román Sinclaira Lewise *Arrowsmith*, což byla povinná četba a tím pádem nezajímavé téma. Kramer jim musel vysvětlit, že se to píše „Aerosmith“ a inspirovalo ho k tomu album Harryho Nilssona z roku 1968 *Aerial Ballet*. Říká se, že to album bylo určeno pro cirkusový výstup, který předváděli Nilssonovi prarodiče. Na obalu desky byl artista, jak skáče z dvojплошніku. Kapela se nakonec na názvu shodla po tom, co zvažovala i další názvy, například Hookers nebo Spike Jones.

THE AFGHAN WHIGS The Afghan Whigs (Afgánští chrti – pozn. překladatele) se zformovali v roce 1986 v Cincinnati. Zpěvák Greg Dulli vzpomíná na začátky kapely: „Jel jsem na oslavu Halloweenu do města Athens v Ohio. Pochcal jsem zeď a za to mě zavřeli pro nevhodný obnažování. Na záchytce jsem potkal Ricka McColluma (kytara), který prodával trávu. Oba jsme znali Johna Curleyho (basa). Hrál jsem s Johnem už dřív. Byl členem méjí kapely Black Republicans.“ Co se týče názvu Afghan Whigs, Dulli říká: „S názvem přišel Curley. Pořád ještě nevím, co to znamená. Jel tehdy hodně na drogách.“ Podle Curleyho je jméno narážkou na Black Republicans (Černí republikáni – pozn. překladatele). Nebylo inspirováno, jak se tvrdilo, málo známým a pravděpodobně neexistujícím motorkářským gangem bílých muslimů z Floridy, kteří protestovali proti válce ve Vietnamu.

**„Co se týče názvu Afghan Whigs,
Dulli říká: ‚S názvem přišel Curley.
Pořád ještě nevím, co to znamená.
Jel tehdy hodně na drogách.‘“**

GREG DULLI, AFGHAN WHIGS

A-HA Norské trio Morten Harket, Pal Waaktaar a Magne Furuholmen, které se dalo dohromady v roce 1982 v Oslu a v roce 1985 mělo celosvětový hit *Take on Me*. Podle Furuholmena „jsme se snažili najít nějaký norský slovo, který by lidi byli schopný vyslovit i v angličtině.“ Místo toho název vznikl podle skladby, kterou Harket uviděl v jednom z Waaktaarových zpěvníků. „Byla to příšerná písnička, ale výbornej název,“ vzpomíná Furuholmen. „Každej přece říká *aha* každou chvíli. Náš manažer tvrdí, že název týhle kapely už měj lidi na rtech už drahně let.“

ALABAMA SHAKES Zpěvák a kytarista Brittany Howard a basista Zac Cockrell spolu začali hrát, když byli na střední škole v Athens v Alabamě, a později se k nim připojil i bubeník Steve Johnson. Když je jejich budoucí kytarista Heath Fogg požádal, aby předskakovali jeho kapele Tuco's Pistol na jedné místní akci, ve spěchu si vybrali název Shakes. Mysleli si, že to pro ně bude jednorázová akce, na které zahrají pár coverů. Howard dodává, že to bylo „to nejobyčejnější jméno vůbec“, ale zůstalo jim, když pokračovali v hraní a začali psát vlastní skladby. Jak jejich popularita rostla, byli nuceni kvůli

právům změnit své jméno na Alabama Shakes. Howard vysvětluje: „The Shakes je obchodní značka nějakýho mléčného koktejlu. Každá kapela, která se pojmenuje Shakes, si pravděpodobně bude muset změnit jméno, pokud dosáhnou i jen malýho úspěchu, protože těch kapel je spousta. Určitě je jedna v Athens v Georgii, se kterou si nás často pletli. Teď je jedna v Nashvillu, Shakes jsou určitě i v Izraeli, pravděpodobně jsou Shakes v každém státě.“ Historicky existovalo duo Alabama Sheiks, které v roce 1931 natočilo čtyři skladby pro společnost Victor. Údajně bylo inspirováno úspěchem country bluesové kapely Mississippi Sheiks, kteří měli hit o rok dříve se skladbou *Sittin' on Top of the World*, kterou později hráli i Grateful Dead, Howlin' Wolf a Frank Sinatra. The Flying Burrito Brothers jednu dobu koketovali s myšlenkou pojmenovat se Alabama Shieiks.

THE ALARM Kapela se dala dohromady ve waleském Rhylu v roce 1977 jako Toilets, aby se pak přejmenovali na Quasimodo, Seventeen a nakonec na The Alarm. Zpěvák a kytarista Mike Peters vzpomíná: „Seděli jsme kolem stolu a dumali nad jménem. Bavili jsme se o různých hudebních zážitcích, co jsme kdo měli a doufali jsme, že někdo vysloví slovo nebo frázi, ze který by se stal název. Začal jsem povídat o písničce, kterou jsem napsal, která se jmenovala *Alarm*, *Alarm*. To byl můj první autorský pokus a my si všichni pomysleli: ‚Ty jo, to zní dobře – pojďme se jmenovat Alarm, Alarm.‘ Zavolali jsme (vlivnému diskžokejovi BBC) Johnu Peelovi, protože jsme tehdy plánovali jeden z prvních koncertů v Londýně – možná jeden z prvních koncertů vůbec – a zeptali se ho: ‚Mohl byste náš koncert propagovat v rádiu?‘ On odpověděl, že jo. A bylo to: ‚Alarm Alarm dnes hrají.‘ A pak řekl: ‚Není to sranda? Už tu máme Duran Duran, Talk Talk a teď i Alarm Alarm. Možná bych se měl přejmenovat na John Peel John Peel.‘ A my si řekli: ‚Pojďme se přejmenovat jen na Alarm.‘“

ALICE IN CHAINS Když se kapela dala v roce 1987 v Seattlu dohromady, převzali jméno glammetalové kapely, ve které působil zpěvák Layne Staley, která si říkala Alice N' Chains, která vznikla ještě na střední škole. Původ názvu byl v diskusi o vstupenkách do zákulisí, včetně jedné, na které bylo napsáno „Vítejte v říši divů“, což spustilo debatu o knize *Alenka v říši divů*. Kapela, která vznikla jako Sleaze, hledala název, který by reflektoval jak glam tak metal, měkké i tvrdé, takže někdo navrhl Alice in Chains, ale změnili to na Alice N' Chains, aby se vyhnuli narážkám na ženské bondage. Poté, co se Alice N' Chains rozpadli, dostal Staley lano do kapely s Jerry Cantrellem a Seanem Kinneym. Navrhl tohle jméno, které pak změnili na Alice in Chains.

THE ALL-AMERICAN REJECTS

Nick Wheeler a Tyson

Ritter založili kapelu v Stillwater v Oklahomě v roce 1999, když byli na střední škole. Název kapely údajně vznikl podle verše v písničce *Reject* od Green Day: „So when the smoke clears here I am, your reject all-American“ (A když se zvedne kouř stojím tu sám, váš odmítnutý bílý Američan – pozn. překladatele). Ale Wheeler tvrdí, že vznik byl dílem náhody: „Jeli jsme autem a snažili se přijít na název kapely a tohle bylo víceméně první, který ještě nebylo použitý. Já řekl ‚The All-American...‘ a (Ritter) řekl ‚Rejects‘. Existuje místo, který se jmenuje Hastings Books, Music & Video. Maj tam počítač, na kterým si můžete najít prakticky každou kapelu, která existuje.“ Ritter dodává: „Šli jsme do Hastingsu a tenhle název byl volnej.“ Když ale začali název používat, zjistili, že už existuje punková kapela z Colorada, která si říká All-American Rejects. Wheeler s Ritterem jim pohrozili soudní žalobou s tím, že začali používat název dřív, a uspěli.

ALT-J Alt-J se zformovali v roce 2007, kdy se jednotliví členové setkali na Leeds University v Anglii. Symbolem kapely je Δ , velké delta z řecké abecedy. Kytarista Gwil Sainsbury, který název navrhl, si všiml, že „v matematický rovnici je symbol používaný pro změnu.“ Jméno kapely se nejčastěji píše jako alt-J, neboť tak se symbol Δ napíše na Mac klávesnici – stisknutím kláves alt/option a J. Klávesista Gus Unger-Hamilton vysvětluje: „Původně jsme si říkali Daljit Dhaliwal, což byl zprávař v britský televizi. Ale to se těžko vyslovovalo – i členové kapely s tím měli problémy. Tak jsme se přejmenovali na Films. Ale to už existovala nějaká americká kapela, tak jsme to museli měnit znovu. Přišli jsme s Alt-J, což je nějaká klávesová zkratka, takže to určitě ještě nikdo nepoužil.“ Vzpomíná, že „alt-J byl jediný název, na kterým jsme se shodli. Vůbec jsme nad názvem neuvažovali. Chtěli jsme jen dělat hudbu.“ Na obalu jejich prvního alba *An Awesome Wave* je obrázek největší říční delty na světě, řeky Gangy. Říční delty jsou pojmenovány po symbolu Δ , neboť mají stejný tvar. Členové kapely občas používají Δ místo symbolu srdce ve svých postech na sociálních médiích („ Δ Gus“) a fanoušci občas na koncertech dělají tenhle symbol z prstů.

AMERICA Gerry Beckey, Dewey Bunnell a Dan Peek – synové amerických vojáků v Anglii – spolu začali hrát v roce 1969, kdy studovali na London's Central High School. Původně byli členy pětičlenné formace Daze, ale pak se tito tři pojmenovali podle značky jukeboxu, který byl v jedné londýnské hospodě – Americana.

THE ANIMALS

The Animals vznikli v Newcastleu v Anglii v roce 1962. Zpěvák Eric Burdon vysvětluje: „Příběh, že jsme se pojmenovali Animals kvůli divokému chování na pódiu, si vymysleli novináři. Pravým důvodem, proč jsme se pojmenovali Animals, byl fakt, že jsme byli něco jako víkendoví bojovníci v pouličních partách. My – John Steel, já a pak i Alan Price a Chas Chandler – jsme byli členové jedné pouliční party. Byli jsme její nejmladší členové. Byli tam většinou starší kluci – devatenáct, dvacet, dvacet jedna. Nám bylo v té době mezi čtrnácti a sedmnácti. Dokázali jsme je pobavit, a proto jsme přežili. Nebyli jsme tam jen kvůli posluhování, dokázali jsme je fakt bavit. Měli nás hodně rádi. Jednou z hlavních postav týhle party byl bejvalej britskej voják, kterej sloužil svýho času na Kypru. Britové tam byli mezi dvěma ohni – něco jako malý anglický Vietnam. V Anglii byla spousta veteránů, kteří se odtamtud vrátili úplně sesypaný. Tenhle chlápek, kterýho jsme měli opravdu rádi, se jmenoval Animal Hogg, a bylo to taky největší zvíře party. Měli jsme ho opravdu hodně rádi a řekli jsme si, že by bylo super po něm pojmenovat kapelu. Byla to sranda, když jsme pak zjistili, že jedna postavíčka ze seriálu *Sesame Street* se jmenuje Animal, člen party se jmenoval Animal. Což je přímá narážka na kapelu. My pojmenovali kapelu po oblíbeném členovi party.“ Když se ho zeptáte, proč se tvrdilo, že se jmenují Animals podle svého pódiového vystupování nebo vzhledu, Burdon vysvětluje: „Bylo jednodušší zůstat u tohoto příběhu, protože jinak bychom museli zabrousit do politiky a říkat příběh chlápka, který byl veteránem válečného konfliktu. To nebylo ideální téma. Vlastně nedávno, když jsem tenhle příběh chtěl zmínit v knize, kterou jsem napsal, Pete Townshend (který pracoval jako editor vydavatelství Faber & Faber) mi to nedovolil. Napsal jsem, jak mi tenhle chlápek kdysi u táboráku říkal, jak on a jeho spolubojovníci na Kypru znásilňovali a drancovali a jak jednou někoho znásilňoval přes mušku zbraně, a to ho zničilo, už to nemohl dál snášet. Townshendova reakce byla, že tohle nemohu napsat. Že by to uráželo čtenářky. Že by to bylo pro čtenáře moc drsný.“ Na otázku, co se stalo s Animal Hoggem, Burdon odpovídá: „Nemám nejmenší tušení. Krátce potom jsme odjeli z města a začali cestovat.“ Burdon říká, že měl jméno kapely rád „protože si ho lidi pamatovali. Vzpomínám si, že George Harrison a Georgie Fame při různých příležitostech – poté co jsme odehráli svou show ve Flamingo and the Ham Yard, kde začínali The Who a kde hrál úplně každý – za námi přišli a říkali ‚Hele vy jste šílení, že si říkáte Animals‘. Tehdy to bylo fakt odvážný. Dneska je to krotkej název, ale tehdy to bylo něco neslýchanýho. Když nám někdo zavolał a chtěl, abychom zahráli, ptal se ‚Jaký je název kapely?‘ ‚The Animals.‘ ‚The Animals? Bože, tohle přece nemůžeme dát na plakát.‘ Myslím, že jen Francouzi pochopili, co naše jméno odráží. Dost nás vytočilo, když jsme přijeli do Ameriky a americký tisk po nás chtěl: ‚Tak jo, kluci, na všechny

čtyři a vrčte jako zvířata. ‘A děti se nás ptaly ‚Který z vás je tygr?‘ ‚Který je slon?‘ Však to znáte. Ale ve francouzském tisku nám vycházeli recenze jako ‚Jejich hudba je stejná, jako jejich název. Je syrová, animální, má divokou duši.‘ Měli úplně jinej přístup. To je vše.“

**„The Animals?
Bože, tohle přece nemůžeme
dát na plakát.“**

ERIC BURTON, THE ANIMALS

ANTHRAX Anthrax se dali dohromady v New Yorku v roce 1981 a byli jedni z pionýrů thrash metalu. Kytarista Scott Ian vymyslel jméno, které slovník American Heritage popisuje jako „nakažlivá, většinou smrtelná, choroba horkokrevných živočichů, především dobytka a ovcí, zapříčiněná bakterií *Bacillus anthracis*. Je přenosná na člověka, může zasáhnout různé orgány a je charakteristická především zhoubnými vředy.“ „O téhle nemoci jsem se dozvěděl v hodinách na střední škole,“ vzpomíná Ian, který vyrůstal v Bronxu. „Znělo to jako super jméno pro kapelu.“ V roce 2001 přinesl kapele neočekávanou pozornost, když se během prvního národního bioteroristického útoku objevily obálky s antraxem v několika médiích a u dvou senátorů, zapříčinily smrt pěti lidí a sedmáct dalších onemocnělo. *New York Times* v jedné reportáži napsal, že výsledkem bylo, že „stárnoucí metalová kapela z Bayside v Queens...se stala ještě slavnější díky svému jménu než své muzice... Anthrax, jejíž členové si kdysi libovali v tom, jak zle kapela zní, byli pokořeni ironickou asociací s terorismem, i tím, že se spousta jejich desek začala prodávat dvakrát víc, než obvyklým, i když docela slušným, tempem – asi poprvý v dějinách, kdy byl teroristickéj útok důvodem pro zvýšení prodeje heavymetalovýho alba.“

**„Asi poprvý v dějinách, kdy byl
teroristickéj útok důvodem pro zvýšení
prodeje heavymetalovýho alba.“**

SCOTT IAN, ANTHRAX

APHEX TWIN Richard D. James si své pódiové jméno vzal z Aphex Systems, společnosti, která se zabývá profesionálním hudebním zařízením, včetně vybavení pro audio procesory a efektovými pedály, které jsou využívány k tomu, aby změnily zvuk hudebních nástrojů a jiných zdrojů zvuku. Společnost údajně dala své svolení s použitím jména Aphex, což je zkratka pro „analogové efekty“. James řekl, že Twin (dvojče – pozn. překladatele) je na památku jeho bratra, který se narodil o tři roky dříve než on, ale který zemřel při porodu: „Měl stejné jméno jako já. Ne, že by mě to nějak moc trápilo. Jen si myslím, že k němu mám blízko, protože moje maminka z toho byla tak rozčilená, když zemřel, že zachovala jméno, ale zapomněla na něj a myslela si: ‚Příští kluk, kterého budu mít, to bude on.‘ Takže jsem ho v jistém smyslu nahradil, jako by nikdy neexistoval.“ Fotka toho, co se tvrdí, že je náhrobní kámen jeho bratra, byla použita na obalu EP *Girl/Boy*, které vydal v roce 1996.

ARCADE FIRE Win Butler založil kapelu v Montrealu v roce 2000. Jejich jméno bylo inspirováno příběhem, který slyšel od jednoho staršího kluka, který ho šikanoval: „První děcko, který mě zbilo, když jsem ve dvanácti přišel na střední, byl kluk, který věčně mluvil o tom, jak shořelo starý podloubí a zemřela tam spousta dětí.“ Butler pochybuje o pravdivosti příběhu: „Nejspíš se to vůbec nestalo, ale já to bral smrtelně vážně. Řekl bych, že si to ten kluk asi vymyslel, ale tehdy jsem tomu věřil.“ Vzhledem k tomuhle příběhu je Butlerova vzpomínka na jeden z prvních koncertů docela děsivá: „Vzpomínám si, že jsme uspořádali koncert na naší půdě v druhém patře, kde visela ramínka a na nich kabáty. Návštěvníci, který na koncert přišli, si kabáty taky pověsili na ramínka, takže když jste tam přišli, museli jste projít uličkou plnou kabátů. Bylo tam šílený nebezpečí požáru, v zásadě smrtelná past.“

ARCTIC MONKEYS Kapela se zformovala v roce 2002 v High Gree, předměstí anglického Sheffieldu. S nápadem na jméno přišel kytarista Jamie Cook. Bubeník Matt Helders ke jménu říká: „Je to jen jméno. Jamie s tím přišel ve škole, než jsme vůbec měli kapelu. Prostě vždycky chtěl hrát v kapele, která by se jmenovala Arctic Monkeys.“ Zpěvák Alex Turner vzpomíná: „Vůbec netuším, jak to vzniklo. Byla to Jamieho chyba – on s tím přišel, ale nikdy nám neřekl proč. Pokud to sám vůbec ví, tak nám to tají.“ Oproti většině ostatních kapel je tohle první jméno, které si vybrali a také jediné, které kdy používali. Turner pokračuje: „Možná jsme tehdy měli nějaký další nápady, ale Monkeys byl první. Zní to jako první název pro kapelu, no ne? Zní to tak blbě, že ani tribute kapely nezní tak strašně.“ Jednu chvíli zvažovali změnu názvu na Bang Bang, protože Arctic Monkeys znělo příliš švihle.

ART OF NOISE Záměrně neznámá britská techno-popová kapely Art of Noise se potkala jako součást produkčního týmu Trevora Horna na počátku 80. let v Londýně. Jejich název vymyslel bývalý hudební kritik Paul Morley, který společně s Hornem založil vydavatelství ZTT, podle socio-hudebního manifestu *Umění rámusu* (angl. the art of noise), publikovaného v roce 1913 italským futuristou Luigi Russolem.

ASIA Asia se dala dohromady v Londýně v roce 1981 v podobě ex-UK basisty a zpěváka Johna Wettona, bubeníka Carla Palmera z Emerson, Lake and Palmer a dvou bývalých členů Yes, kytaristy Steve Howe a klávesisty Geoffa Downese. Podle Wettona navrhl název kapely manažer Brian Lane: „Hledání názvu je něco, čeho se každé děsí. ‚Jak ten projekt nazveme?‘ Všechny dobrý jména už byla dávno rozebrány. V zásadě víte, že název je nezvyklej jen asi první tři měsíce. Jakmile si na něj lidi zvyknou, můžete si říkat, jak chcete. The Beatles je nejspíš jedno z nejhorších jmen, se kterým kdy kdo přišel, ale ve chvíli, kdy si na něj zvyknete, reprezentuje tu nejlepší kapelu v historii. Jaká groteskní slovní hříčka. Příšerná, vážně hrozná. Ale fakticky, když se přes to přenesete, je to v pohodě. Je to jen symbol pro ty čtyři muzikanty. Bavili jsme se o názvu v kanceláři a náš manažer přišel s Asia. Říkal: ‚Nikdo to ještě nepoužil.‘ A my ostatní na to: ‚No jo, jasně Briane, sklapni.‘ Každý mu řekl, ať sklapne a přemýšlel dál. A o hodinu později jsem řekl: ‚To ale není špatnej nápad – čtyři chlápci, čtyři písmena, graficky docela silný, jo, v pohodě.‘ Nebylo to vlastně jméno pro nějakou oblast. Mohlo to být jakýkoli slovo, který mělo čtyři písmena a mělo grafickéj potenciál.“ Na otázku ohledně pověsti, že si název vybrali zčásti i proto, že by je to v obchodech s deskami posunulo na přední místa mezi A, Wetton odpovídá: „Ne, to je příliš očividný. Tím chci říct, že k tomu bychom si mohli vymyslet lepší název. Třeba Aardvark. Tím pádem bychom byli úplně na prvním místě. Takhle to v žádným případě nebylo.“

THE ASSOCIATION Když se Association dali v roce 1964 v Los Angeles dohromady, všichni kromě jednoho člena už byli ve folkrockové kapele Men. Jednoho dne, po hádce ohledně směřování kapely, odešel klávesista Terry Kirkman ze zkoušky a připojilo se k němu dalších pět členů. Kirkman vzpomíná: „Odpoledne jsme šli všichni ke mně do bytu a seděli u vína a kouřili trávu. Mysleli jsme si: ‚Právě jsme strávili osm a půl měsíce tvrdou prací, tou zatraceně nejtvrdější prací, a vyhodili ji do luftu. Co teď budeme dělat?‘ Byli jsme v takovém tom porozpadovém šoku, když jeden z nás řekl: ‚Teď se nedívejte, ale je nás tu šest, dva tenoři, dva barytony a dva basy.‘ Já na to: ‚Dobře, já jsem pro, pokud jste pro i vy. Máme své pracovní návyky. Víme,

co děláme. A dokážeme spolu vyjít.' A rozhodli jsme se, že hned na místě založíme kapelu. A pak jsme začali vymýšlet, jak se budeme jmenovat. Tehdy jsem miloval jeden příšerný vtip, ve kterém členové rodiny přijdou na konkurz k agentovi a on říká: 'To je super. Co umíte?' A vtip pokračuje nějak takto: 'No, nejdřív ho vrazím do zadku své ženy, pak na mě skočí moje dítě a moje malá sestra udělá tohle.' Prostě odpověď je tenhle šílený řetězec incestní rodiny. Agent je totálně v šoku a říká: 'To je paráda. Jak si jmenujete?' A chlápek říká: 'Říkáme si Aristokrati.' Všichni jsme se začali smát a Brian Cole řekl: 'Já jsem pro. Proč si neříkat Aristocrats.' Byli jsme už docela mimo a někdo navrhl, že bychom si měli ověřit opravdovej význam slova. Moje žena Judy začala listovat slovníkem a hledat slovo *aristokrat* a najednou řekla: 'Tady je slovo, které vás myslím vystihuje.' Definice, kterou přečetla, byla 'skupina lidí, kteří se dali dohromady kvůli společnému zájmu.' A toho jsme se drželi. Dali jsme se dohromady a pojmenovali během dvou hodin.' A byl Kirkland spokojený, že si vybrali Association? 'Ne. Přál bych si, a bychom si zvolili Aristocrats.'

„*The Beatles* je nejspíš jedno z nejhorších jmen, se kterým kdy kdo přišel, ale ve chvíli, kdy si na něj zvyknete, reprezentuje tu nejlepší kapelu v historii. Jaká groteskní slovní hříčka. Příšerná, vážně hrozná. Ale fakticky, když se přes to přenesete, je to v pohodě. Je to jen symbol pro ty čtyři muzikanty.“

JOHN WETTON, ASIA

AVERAGE WHITE BAND Kapela se dala dohromady v roce 1972 ve skotském Dundee a na vrcholky hitparád se dostala v roce 1975 s *Pick Up the Pieces*. Podobně jako Vanilla Fudge byl i jejich název žertovným odkazem na fakt, že jsou bílou kapelou hrající černou hudbu. Saxofonista kapely

Malcom „Molly“ Duncan si vzpomíná: „Kamarádka nás slyšela jamovat a řekla: ‚Tohle je příliš pro průměrného bíleho muže.‘ Když jsme se všichni dosmáli, jméno nám zůstalo.“ Tou kamarádkou byla americká zpěvačka Bonnie Bramlett, která svou kariéru odstartovala ve třinácti jako doprovodná zpěvačka bluesových zpěváků jako Albert King a Little Milton a R&B zpěvačky Fontella Bass a byla to první bílá vokalistka, která zpívala s Ike a Tina Turner jako jedna z Ikettes. V roce 1979 se dostala do novin, protože dala facku Elvisi Costellovi v hotelovém baru v Columbusu v Ohiu poté, co opilý Costello použil rasistickou narážku na Jamese Browna a Raye Charlesa. V 80. letech měla Bramlett roli v sitkomu televize ABC *Roseanne*, kde hrála spolupracovnici a kamarádku, rovněž jménem Bonnie, představitelky Roseanne Conner Roseanne Barr.

AZTEC CAMERA Roddy Frame založil new wave kapelu Aztec Camera v roce 1980 v East Kilbride na předměstí Glasgow ve Skotsku. Jméno bylo údajně inspirováno Bagdádskou baterií, sadou tří historických artefaktů nalezených najednou – keramickou vázou, měděným válcem a železnou tyčí – o kterých se někteří badatelé domnívají, že sloužily jako galvanický článěk, pravděpodobně pro elektroléčbu nebo pozlacování. Podle Framea to bylo jinak: „Nikoli, přišel jsem na to během jednoho z mých psychedelických období hlubokých myšlenek, někdy kolem patnácti let. Jedna z těch acidrockových věcí. Toulali jsme se po East Kilbride v růžových nylonových paisley košilích, kravatách, červených botkách, masivních kalhotách a obřích kabátech. A protože kapele, které jsme poslouchali, se jmenovaly podobně jako 13th Floor Elevators a podobně nesmyslně, přišli jsme s názvem Aztec Camera.“

B

jako Black Flag: —————> Založeno 1976.

THE B-52'S Kapela, která se dala dohromady v Athens v Georgii v roce 1977, své jméno získala díky jižanskému termínu pro vztyčené natupírované vlasy, které tehdy nosily členky kapely Kate Piersonová a Cindy Wilsonová. Tenhle účes se jmenoval podle bombardérů B-52, jejichž nosy prý účes připomínal.

BAD BRAINS Bad Brains byli založeni v roce 1977 ve Washington, D. C., jak jazz fusion kapela Mind Power předtím, než se přiklonili k hardcore punku. Pověst, že se pojmenovali podle skladby Ramones *Bad Brains* popírá kytarista Dr. Know: „Ne, Bad Brains stejně jako v good brains (být chytrý – pozn. překladatele). Jmenovali jsme se Mind Power (síla mysli – pozn. překladatele) a otočili jsme to. Řekli jsme si, co je opakem Mind Power? Bad Brains. Víte, co myslím tím, že ‚bad‘ je jako ‚good‘? Bad Brains, to zní lépe. Dává to větší smysl.“

BAD COMPANY Hardrocková superskupina založená v roce 1973 v londýnském Westminsteru dvěma členy kapely Free – zpěvákem Paulem Rodgersem a bubeníkem Simonem Kirkem – společně s kytaristou Mott the Hoople Mickem Ralphsem a basistou Bozem Burrellem z King Crimson. Když se Kirka zeptali, zda jméno inspiroval western *Bad Company* z roku 1972, odpověděl: „No, inspiroval i ne. Na tohle se mě ptali už mnohokrát a mohu říci jen to, co si pamatuji. Když jsme dávali kapelu roku 1973 dohromady, neměli jsme jméno. Zkoušeli jsme v malém studiu Paula Rodgerse a pamatuji se, jak jednoho dne přišel domů. Vracel se z Guildfordu, což je městečko kousek za Londýnem. Šel po ulici a uviděl plakát tohoto Bridgesova filmu *Bad Company*. Stal se z něj kultovní film. Ale pamatuji se, jak říkal: ‚To je skvělý název pro kapelu,‘ a já souhlasil. Právě jsme podepsali smlouvu se Swan Song, nahrávací společností Led Zeppelin, a museli jsme je poprosit, aby se zeptali Warner Bros., zda můžete použít to jméno. Nebyli jsme si jistí, zda to nebylo obchodní jméno nebo něco podobného. A teď, o mnoho let později, si vzpomínám, že Paul v jednom rozhovoru o vzniku jména říkal, že četl starou viktoriánskou knihu a tvrdil, že v té knize byl obrázek, který ho inspiroval ke jménu. Vždycky jsem si pamatoval, že to jméno vzniklo díky filmu, ale Paul Rodgers to zpochybňuje.“

Rodgers řekl: „Ne. Nikdy jsem ten film vlastně neviděl. Jméno mám ještě z dětských let. Viděl jsem knihu o viktoriánské morálce s obrázkem viktoriánského zločince. Byl oblečen jako drsňák s cylindrem a kamašemi, vestami a kapesními hodinkami a frakem a podobně. Ale všechno to byly hadry. Boty měly děravé podrážky a cylindr měl utržený vršek. Chlápek se opíral o kandelábr, v ruce měl láhev a v ústech dýmku, očividně dobrodruh. A naproti tomu byl chlapec chodící do kostelního sboru – vlastně ještě